

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis instituta ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus. (Az aitalatok katolikuskok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ czim alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa 1894. márc. 6-án.

Előfizetési árak:
Egész évre 6 frt, felévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 5 kr.

Szerkesztő és lapkiadós:
Németh Ödön.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség: Simor-utca 39.
Kiadóhivatal: Szammer Imre könyvnyomdája.

Építsünk hajlékot.

Sz.-Fejervár, jan. 12.

(I. ff.) A belvárosi katolikus kör, ez a virágzó, egyre gyarapodó, erőben gazdag társadalmi intézmény kénytelen volt legutóbb kölcsönkérni a ciszterciák disztermét, hogy felolvásó estét tarthasson.

Tulajdonképpen nincs ebben semmi különös dolog és mégis be kell vallanunk, hogy bizonyos röstelkedés fogott el bennünket, a mikor ezt tudomásul vettük s egyben mintegy önkéntelenül fölmerül előttünk a kérdés: miért nincs hát már saját hajléka a körnek, a mikor a rég fölvetett idea megvalósításának megvolnának az eszközei?!

Szinte hihetetlen, hogy az a hatalmas erő, mely a megye s a székváros katolikus társadalmában katolikus körök s egyleteinket rejlik, nem tudott még központot teremteni magának, a mely mint egy szilárd összetartó kapcsolatot képezne az együtt működésnek s hivatva volna irányt adni társadalmi téren a katolikus törekvéseknek!

Hihetetlen, de sajnálatos való, hogy olyan városban, mely bővelkedik a katolikus akció tényezőiben, a melynek falai közül csak nem is nagyon régen országra szóló

hatalmas katolikus mozgalom indult meg s diadalt is aratott, a mely szellemi téren is meg van áldva a tehetségek egész gárdájával, a melynek van katolikus sajtója, — mondom, hogy ilyen városban szét van forgácsolva az erő, szétdarabolva a test, melynek egy-egy része körök vagy egyletek alakjában nyomorúságos kis helyiségekben kénytelen magát megvonnai s érezni akárhányszor az elháríthatatlan nehézségeket, melyeket terjeszkedni vágyó erői elé az összeszorult helyzet oda gördít!

Mi más volna egyszerűen a helyzet, ha megvalósulást nyerje végre a szép terv, amely nem más, mint megteremtése a megyei katolikus centrumnak, fölépítése egy minden igényeknek megfelelő körháznak!

Ez volna a szív, melynek lüktetése mindig friss vért, életet lövellne a tagokba s óriási mértékben gyarapítaná az egész test erőit.

Kiszámíthatatlan előnyököt látunk biztosítva a körház fölépítésében, rizikót pedig abszolúte nem veszünk észre.

Tudunkkal megaladta már a 13 ezer frtot az összeg, mely a ház építés céljaira eddig már összegyűlt. Hisz ez a summa csaknem elegendő a már kiszemelt csatorna parti telek megvásárlására! Az építés már gyerekmunka, mert tudjuk, hogy bármely

pénzüntézet szívesen megadja ehhez a szükséges amortizációs kölcsönt. A teher nagy lesz, az bizonyos, mert az épületnek impozánsnak, terjedelmesnek s a célnak teljesen megfelelőnek kell lenni, de ez ne okozzon aggodalmakat senkiben. Ha majd idővel látjuk az óriási előnyököt, melyeket az épület nyújtani fog, eltörpülnék szemünk előtt a szemben álló terhek.

Szerény nézetünk szerint helyet kell készíteni az épületben nemcsak a belvárosi katolikus körnek, hanem egyuttal a katolikus legényegyletnek is, amelynek mostani vergődése a silány helyiség miatt igazán szármalmas. Az arányok megszabásánál azonban számítani kell a két társadalmi intézmény rohamos gyarapodására, nehogy úgy járjunk, mint a közoktatási kormány járt a budapesti műegyetemmel, amely néhány esztendő alatt hasznavehetetlenné vált a szűk volta miatt.

Helyet kell adni továbbá egy létesítendő megyei szövetkezeti központi raktárnak, a melynek szükséges voltát nem igen kell bizonyítani. A fővárosi központi tulajdonképpen csak direktívákat ad majd, megyei központi raktárt azonban a megye székhelyén kell létesíteni, már pedig hol volna az jobb helyen, ha nem a mi saját hajlékunkban. Az új körház ilyenformán nemcsak a megyei kato-

Mese egy leányról.

— A Fejérmegyei Napló tárczája.

Írta: Deér.

Milyen sokan vannak, kik élnek örök vágyódásban, emésztő epedésben valami megnevezhetetlen után, a mi tán nem is létezik, a mi csak ott él az ábrándok titkos, meseszerű világában. És ez a névelkülü vágyódás gyötöri, emésztí minden idegüket. Nem találnak nyugtot sehol, nincs módjukban megizelni a boldogságot soha. Örökös ábránd az életük, gyötrelmes, fájdalmas ábránd. És ők, szegények!, nem találnak vigaszt.

Soknak pedig elég egy alig fakadó virág, egy féltlenmaradt dal, egy nyájas, mosolygó pillanat és érzi lelkében a megelégedés, a boldogság örömét.

Anna is ilyen volt.

Másnak örömtelen lett volna az olyan élet, mint az övé; folytonos gyötrelme, örökös kín, panasz. De Anna nem panaszkodott soha, pedig szenvedett. De szenvedéseit, panaszait magába fojtotta. És elfelejtette élete minden gyötrelmét, lelke minden kínlását, ha arra a néhány pillanatra gondolt, a mikor boldognak érezte magát.

Pedig milyen csekélyke, meseszerű, rövid boldogság volt az . . .

I.

Ketten voltak testvérek. Margit az idősebbik, Anna a fiatalabb. Csak két év különbség volt köztük korra nézve, de annál több külsejükre, természetükre nézve.

Margit magas, ringó termetű leány volt,

hullámos, aranyárga hajjal, nevető kék szemekkel. A természetben is volt valami örökös vigáság, gondatlanság. Arra látszott teremtve lenni, hogy vigáságban, gondatlanságban, mondjuk boldogságban élje be egész életét.

Anna, a fiatalabbik, alacsony termetű leány volt. A természet mintha minden ajándékát, szépségét néjére pazarolta volna és semmit se hagyott volna a fiatalabbnak.

Anna nyomorék, pupos volt. Egész valójában semmi kellem, semmi fiatalos üdeség. Csak nagy fekete szemében volt valami a fiatalosság tüzeiből, ábrándos világából.

De ki tudna, ki akarna egy ilyen szegény leány szeméből olvasni? Ki akarná megfejteni azoknak a mélytüzi, nagy fekete szemeknek elrejtett s csak néha-néha elővillanó titkait.

Anna is tudta ezt. Megértették vele nagyon korán. Mikor még az iskola padjainak sejtelmes, bohó világában élt, már akkor tudta, érezte, hogy az ő élete más, mint a többi mosolygó, gondatlan gyermeké.

Hányszor facsart könnyet azokból a nagy, fekete szemekből ez a néhány kíméletlen, durva szó: te pupos; itt jön a pupos.

Ilyenkor a kis Anna sietett haza. És mikor édes anyja kérdezte könnyei okát, nem panaszkodott, csak oda rejtette anyja ölébe síró, könnyes arcát. S mikor anyja simogatta azt az ébenfekete haját s becézgetve, nyájasan szólt a kis leányhoz, akkor fölemelte fejét s könnyein keresztül mosolygva szólt:

— Milyen jó is vagy te anyóskám!

Látszott ilyenkor a kis Annán, hogy boldog. Az a néhány becézgető, vigasztaló, sze-

rető szó teledtette vele a sok gunyolódást, a sok csipkelődést.

De azért már ekkor ott élt lelkében valami homályos sejtelen, valami borongó hangulat, mely a jövőbe tekintett.

Es oly szomorúnak, kietlennek tetszett ez a jövő. Hisz mikor már a boldog gyermekkor is oly nagyon sivár, oly nagyon örömtelen volt . . .

II.

Es jött a bimbófakadás, a virágyírítás ideje. Mennyi öröm, mennyi ábránd, mennyi mámor hűződik e korszakhoz. Mennyi eltojott titkolt érzés ke a fiatalos szívben, mely szerelemről, boldogságról álmodozik.

Anna is látta a virágfakadást, a bimbónyitást. Tán az ő lelkében is kipattant egy bimbó, egy ábránd? De Anna nem tudta, mint kell ápolni a fakadó bimbót, vagy tán nem merte. Félt, hogy gyökeret ver lelkében és akkor már nehéz lesz kiirtani. Nekí nem volt szabad ábrándozni . . .

Margit, az idősebbik, a szép leány, bálba készült, az első bálba. Már hetekkel előbb csak arról ábrándozott, csak arra gondolt. Belevonta Annát is a rózsás ábrándokba. De Anna mindent nem értette. Csak mosolygott, mert néjét mosolyogni, örülni látta.

Eljött az est. Margit ott állt a nagy tükör előtt, halvány, rózsaszín ruhában.

Szép volt a fiatalos üde bájában s még szebbé tette az első bál izgatottsága, mely halvány pirt lehelt kékes-féher arcára.

Anna is ott állt mellette egyszerű perkal ruhájában. Csak nézte néjét, ezt az üde, bájos teremtetést. Tán az ő lelkében is felébredt

márczius 17-ig tart, — meg van engedve a tánczban résztvenni. E rendelet nemcsak a tényleges szolgálathoz levő tisztekre érvényes, hanem a katonai tisztviselőkre és tartalékos tisztekre is.

— **Párbaj egy bivalyborju miatt.** Csakugyan vér folyt azért a néhány szóbért, melyet *Rakovszky István* képviselő *Zeyk Gábor* képviselőnek mondott, példalódván az ismert bivalyborjuval, amelynek gyászos kimulását a *Zeyk* fejével történt karambol idézte elő. Tegnapelőtt megtörtént a párbaj. Az első összezapásnál *Zeyk* (Gábor) a szájára erős lapos ütést kapott s ugyanakkor kardja belső sexttel fülétől alsó álláig szelte végig *Rakovszky* arcát. A seb hosszabb volt inkább, mint mély s az orvosok rövid kezelés után újra összeseresztették a feleket. Most *Zeyk* Gábor sebesült meg alsó karján, mire a segítők harszkepteenséget állapítottak meg.

— **Viktória királyné és Franciaország.** Londonban beszéltek, hogy a faszodai események első fázisában *Eugénia* ex-császárné, mielőtt Angolországot elhagyná volna, *Viktória* királynéhoz ment látogatába. A bucsuzás pilanatában *Viktória* királyné ezen szószerinti szavakat mondta: Ha Angolország és Franciaország között háborúra kerülne a dolog, úgy arra kérem az Istent, hogy vegyen előbb magához. Három nappal utóbb az ex-császárné titkárja tudatta a francia kormánylyal az angol uralkodónó szavait.

— **Fehérmegye gazdaközönységét** ez uton hívja meg a Nyitramegyei Gazdasági Egyesület azon nagyérdéki előadásokhoz, melyeket a magyaróvári gazdasági académa tanárai Nyitrán a város háza termében február hó 1-én, 2-án és 3-án tartani fognak. Előadásokat tartanak: *Cselkó István* 3 előadást a szarvasmarha és juh hizlalásról, *Cserháty Sándor* 2 előadást a trágyázásról és műtrágyákról, egy előadást a cukorrépa termelésről és egy előadást a burgonya termeléséről, *Heusch Árpád* 2 előadást a trágyázási rendszerekről, dr. *Kosztány Tamás* 2 előadást a szeszfőzésről, *Ujhelyi Imre* 2 előadást a gümőkorról és az ellene való védekezésről. Az előadások d. e. 9-től 12-ig és d. u. 3-tól 5-ig tartanak. Az előadások első napján vagyis február hó 1-én gazdaságvezető rendeztetik az egybegyűlt vendégek tiszteletére. Aki ehhez meghívót kívánna, sziveskedjenek a Nyitramegyei Gazdasági Egyesület titkárához fordulni. Nyitrán jelenleg állandó színtársulat működik, mely a vendégeknek kellemes szórakozást fog nyújtani. Lakások a nyitrai első-rangu szállodákban a gazdasági egyesület titkára utján rendelhetők.

— **Érdekes statisztika.** Az agráriusok lapjában érdekes kimutatást olvassunk. Ez a kis statisztika kimutatja, hogy a kormánypárti képviselők a haza földéből 171,686 holdat, a kormánylyal szemben álló képviselők 532,893 holdat bírnak; tehát ezek több mint háromszor annyit. Az ellenzéki képviselők közül kilencvenötnek van földbirtoka, kormánypártiak közül 116-nak. A leggazdagabb földbirtokos valamennyi között *Wenckheim Frigyes* gróf 97462 hold földbirtokával. Utána következnek *Károlyi Sándor* gróf (63681 holddal), *Károlyi László* gróf (49787), *Andrássy Tivadár* gróf (39143), *Zichy Jenő* gróf (36506), *Zichy János* gróf (28355), *Teleki Samu* gróf (25657), *Károlyi István* gróf (25380) ellenzékiek. Ezután következik a sorrendben két kormánypárti. A kormánypárt legnagyobb földbirtokosa *Tisza Kálmán* 19792 hold földbirtokával s utána jön *Karácsonyi Jenő* gróf 17833 holddal. — *Esterházy Mihály* grófnak, a nemzeti kaszinó elnökének 16533 holdja van. *Andrássy Gyula* grófnak 14024 holdja, *Pajecsevics Arthur* grófnak 10239. A többi képviselő tizezer holdon aluli földbirtokos. Néhány közérdekű adat ezekről: A miniszterek közül *Bánffy Dezső* bárónak 5777 holdja, *Dániel Ernő* bárónak 4158, *Perczel Dezső*nek 300 holdja, *Lukács László*nak 235 holdja van. *Gajári Ödön* 1060, *Kubinyi Géza* 951, *Pulszky Ágost* 5624 holddal

bir. *Bartha Miklós* 496, *Csáky Albin* gróf 3346, *Ivánka Oszkár* 4161, *Justh Gyula* 793, *Kubik Béla* 845, *Madarász József* 405, *Polónyi Géza* 588 holdnak az ura.

— **Tűz. F. hó 9-én** Ettyeken *Szommer József* pinczéje kigyulladt s csak a gyorsan megérkezett segélynek köszönhető, hogy a benne levő borkészlet nem lett a tűznek martaléka. A tűz valószínűleg úgy keletkezett, hogy a tettesek a pinczét feltörték és a borknak megdézsmálása után tűz által akarták elűntetni garázdalkodásuk nyomait. A vizsgálatot megindították.

— **Ügyes család** járt most vasárnap *Ettyeken*. Egy 13 frt értékű Sz. Család képet hozdott házról-házra, melyet — mint mondá — hétfőn este fog kisorsolni *Weisz József* vendéglőjében. A sorsjegyeket potom 20 kr-t vesztegette. Közben beszélt nagy összeköttetéseiről külföldi cégekkel, s midőn egy asszony, özv. *Agostonné* — aki előtt egy kissé gyanusnak tünt fel a vigécz nagyzási mániája — megjegyezte, hogy: „csak aztán meg legyen ám tartva az a „lutrizás“ — még méltatlankodva tiltakozott az ellen, hogy őt schwindlernek nézzék. Hétfőn azonban hiába gyűltek össze a „lutrizók“, — a kik elég nagy számmal voltak — *Fortuna* termében, mert úgy a képnek, mint a vigécznek hült helyét találták, a k. úgy látszik, hogy a sorsjegyvásárlók szívét sokáig éleszthesse a nyereségek édes reménye, a sorsolást bizonytalan időre, valószínűleg a Budán legközelebb tartandó kutyavásárra halasztotta el.

— **Ítélet.** A budapesti kir. törvényszék *Schwab Ferencz*, *ettyeki* 20 éves büntelen előéletű péksegédtet és társát *Felber Nándor* németteveli szájl. ugyancsak péksegédtet *Gajdos Gyula* kárára elkövetett lopásért nyolcz havi börtönrre, 3 évi hivatal és politikai jogaik elvesztésére ítélte. A nevezettek kerítésen át bemászva záratlan szobában egy ládából 4 forint 25 krt loptak el.

— **Ápa, édes és mostoha fiu.** *Frikton* Ferencz *nidasaladányi* *Ilona* majori mezőőr jelenté, hogy f. hó 6-án éjjel 1 óráját tetten érte *Kalocsa* Jánost, mint az urasági szériú felől egy csomó zabos búkkönyt lakásába vitt. A jelentés folytán házkutatást tartottak *Kalocsáéknál* s ez alkalommal napfényre került *Seabó Jánosné* oltani lakosnőnek még a mult év decz. 19-én elveszett köcsögjei. *Kalocsa* tagadja, hogy a

köcsögöket ő lopta el, azért kihallgatták fiát *Józsefet* és mostoha fiát *Vingli Györgyöt*, kik beismerték, hogy a köcsögöket ők lopták el az említett nap éjjelén. A dicső család tagjai közül az apát lopásért és orgazdaságért, az anyát orgazdaságért, a két egyetértő mostoha testvért pedig lopásért feljelentették a helybeli járásbírósnak.

— **Rendőrségi hír.** *Rekop* Ferencz *Pollák* (Gusztáv kocsisa tegnapelőtt reggel az apácza-ustorcjával durrogatott. A rendőrség közcsendháborításért 2 frtra büntette. — *Vida* Andrásné penaszt emel *Csikész Györgyné*re, hogy őt az utcán legyalázta, ügyüket, mint becsületsértést átteszik a járásbírószághoz.

Felölös szerkesztő: **Báró Proff Kocsárd.**

F O G A K

2 frttól, annélkül, hogy a gyökereket el kell távolítani.

Tartós plomba 1 frt 50 krtól.

Foghuzás 50 kr.

Fogorvos Dr. **RITSCHER**, Székesfehérvár, sas-utca 2. sz. 133. 20-6

Fedezési hirdetés.

Gr. *Zichy János* *Zichy-ujfalusi* ménésében a jövő fedezési idényben idegen kancaikat is fedez:

King Almonarch

év es amerikai ügető (ap. *Almonarch*, a *Dam of S. R.*) sötét sárga, 170 cm. magas, record: 1 kilométert 1 percz 35 mpercz alatt fut be.

Fedezési díj: 50 frt. Kanczák ellátása kishéri áron.

Bővebbet a ménés-intézőség.

137. 2-2

ALAPITTATOTT 1858. évben. TELEP Palotai-utca 23. TELEFON SZÁM 79. Sürgöny cím: Concordia, Székesfehérvár.

PFINN JÓZSEF „GONGORDIA“

TEMETKEZÉSI VÁLLALAT, ÉRCZ- ÉS FAKOPORSÓ RAKTÁRA Székesfehérvárott, sas-, Jókai- és iskola-utca sarkán a „Fekete Sas“ szálloda átellenében

SIRKOSZORUK. SIRKOSZORUK.

A legolcsóbb és legdiszesebb temetések elvállaltatnak. Hullák szállítása a vidék bármely irányába eszközöltetnek. 70. — 14

Vidéki megrendelések távirat utján is elintéztetnek!

Nyomatott Szammer Imrénél, Székesfehérvárott.